

Życie za ubogich

Autor: Zdzisław Grad
13.08.2007.

Oskar Arnulfo Romero przyszedł na świat 15 sierpnia 1917 roku w Ciudad Barrios, w prowincji San Miguel, około 140 kilometrów na wschód od stolicy kraju San Salvador. Studiował w Salvadorze i Rzymie, po ukończeniu nauki otrzymał święcenia kapłańskie 4 kwietnia 1942 roku. Pracę duszpasterską rozpoczął w swojej rodzinnej diecezji, San Miguel, później otrzymał urząd wikariusza generalnego tej diecezji. W 1966 roku został sekretarzem Konferencji Biskupów Salvadoru oraz delegatem latynoamerykańskiej Rady Episkopatu.

Oskar Arnulfo Romero przyszedł na świat 15 sierpnia 1917 roku w Ciudad Barrios, w prowincji San Miguel, około 140 kilometrów na wschód od stolicy kraju San Salvador. Studiował w Salvadorze i Rzymie, po ukończeniu nauki otrzymał święcenia kapłańskie 4 kwietnia 1942 roku. Pracę duszpasterską rozpoczął w swojej rodzinnej diecezji, San Miguel, później otrzymał urząd wikariusza generalnego tej diecezji. W 1966 roku został sekretarzem Konferencji Biskupów Salvadoru oraz delegatem latynoamerykańskiej Rady Episkopatu.

W 1968 roku w Medellin odbyła się Konferencja Biskupów mająca ogromne znaczenie dla odnowy Kościoła latynoamerykańskiego. Podjęto temat bardzo trudnych pytań: Jak odnoszą się względem siebie "dobrobyt na ziemi i życie wieczne"? Czy mają sens przemiany gospodarcze, wyzwolenie i przemoc?

Pytania te miały szczególne znaczenie dla Salvadoru: kraju najmniejszego i najgęściej zaludnionego, bowiem na 22 tys. km² żyje ponad 5 mln mieszkańców. 46% ludności jest w wieku poniżej piętnastu lat. Połowa ludności musi żyć z mniej niż 10\$ miesięcznie, a tylko 16% ma pracę przez cały rok. W latach siedemdziesiątych krajem rządziła "prawica" składająca się z bogatych właścicieli ziemskich, wojska oraz członków grup paramilitarnych uciekających się nie rzadko do przemocy i mordów dokonywanych na niewinnych ludziach.

Druga strona to "lewica": biedacy, którzy na gwałt odpowiadają gwałtem. Kościół w tej sytuacji musiał podjąć się nowych zadań, którymi okazały się: "opowiedzenie się za ubogimi", "duszpasterstwo profetyczne" oraz religijne "wspólnoty podstawowe". Te przełomowe hasła były znane księdzu Romero i sprawiły, że jego życie potoczyło się w szczególny sposób.

W 1975 roku Romero został biskupem Santiago de Maria, a w 1977 roku otrzymał urząd arcybiskupa w San Salvador, stolicy Salvadoru. Do arcybiskupa zaczęły dochodzić informacje o okrucieństwach popełnianych na księżach, nauczycielach, katechetach i liderach religijnych "wspólnot podstawowych". Ludzie, których krewni zostali zamordowani w okrutny sposób, błagali arcybiskupa o pomoc. Zaniepokojony tą sytuacją, a także brakiem zainteresowania ze strony rządu sytuacją bytową ludności, postanowił zabrać głos. W swoich kazaniach nie opowiadał się po stronie lewicy, co zarzucało mu wiele osób, ale krytykował cierpienie niewinnych ludzi, nieposzanowanie praw człowieka, a szczególnie stawał w obronie ubogich.

Za walkę o poszanowanie godności ludzkiej, otrzymał w 1978 roku doktorat honoris causa Uniwersytetu Georgetown w USA, a w 1980 Uniwersytetu Lowanium w Belgii oraz nagrodę pokojową szwedzkiego Komitetu Ekumenicznego.

Działalność arcybiskupa zaczęła przeszkadzać, tym którzy dopuszczali się przemocy. Mimo licznych szykan i gróźb coraz głośniej wołał o sprawiedliwość i poszanowanie praw najmniejszych. Prawda jaką głosił z coraz większą siłą stawała się dla rządzących nie do zniesienia, dlatego też został zastrzelony przez nieznanego sprawcę. Stało się to 24 marca 1980 roku.

W Niedzielę Palmową 30 marca 1980 roku odbyła się msza żałobna odprawiona przez kardynała Ernesto Corripio. W obecności setki księży, zakonników, katechetów i kilku tysięcy Salvadorczyków. Ludzie trzymając w rękach gałązki oliwne uczestniczyli we Mszy św., gdy nagle wybuchła bomba. Zginęło 30

osób, a 300 zostało rannych.

BIBLIOGRAFIA:

Oskar A. Romero . Zamordowany w obronie ubogich. Warszawa 1984